

Intencje mszalne:

Niedziela, 17 lutego 2013

8⁰⁰ ++ 6r.ś. Dariusz Ruda i 16r.ś. Marian Ruda

9³⁰ + 4r.ś Gertruda Żołądek

9³⁰ + Joanna, Wojciech Dobrosielscy, Walerian Bielawski, Janina Siękiewicz

11⁰⁰ + Józef, Aleksander Deiczko

12³⁰ + 1r.ś. Jadwiga Pypau

18⁰⁰ + Krystyna w 8r.ś. i Antoni Sinicki

Poniedziałek, 18 lutego 2013

7⁰⁰

18⁰⁰

Wtorek, 19 lutego 2013

7⁰⁰ + Tadeusz Fudal 30d.p.p.

18⁰⁰ + Ewa Truś

Środa, 20 lutego 2013

7⁰⁰ + Grzegorz Rostankowski

18⁰⁰ + Kazimierz Chojnicki 4r.ś. Janina, przodków z obojga stron i dusze w czyścicu cierpiące

Czwartek, 21 lutego 2013

7⁰⁰ + Leon Pyl

18⁰⁰

Piątek, 22 lutego 2013

7⁰⁰ + Helena Kulik syn Jan Paweł 13r.ś.

18⁰⁰ + Józefa(k) Babalska

18⁰⁰ + Stefan, Helena i dusze i bliskich

Sobota, 23 lutego 2013

7⁰⁰ + Michał Nowik 30d.p.p.

18⁰⁰ ++ zm. rodziców Janina Kuczawska w 1r.ś. Marian Kuczawski, msza św. od córki

**Kancelaria parafialna czynna: środy i piątki od 15.30 do 17.00;
czwartki od 7.30 do 9.00**

**Adres korespondencyjny: Parafia bł. Doroty z Mąków;
ul. Rawska 16a; 82-300 Elbląg**

Telefon: (55) 235 32 73

Strona internetowa: www.parafia.blogoslawionadorota.org

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Mąków

NR 64; I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU; 17 LUTEGO 2013

Pustynia

Pustynia jest miejscem, które kojarzy się z brakiem życia, brakiem dostępu do wody, brakiem pożywienia.

Ciężkie warunki egzystencji na pustyni sprawiają, że są to miejsca wyludnione,

puste. Papież Benedykt XVI w minioną Środę Popielcową podkreślił, że okres Wielkiego Postu „jest to droga na której każdego dnia trzeba się uczyć, aby coraz bardziej wychodzić z naszego egoizmu i naszych ograniczeń, aby uczynić miejsce Bogu, który otwiera i przekształca serce.” Tylko człowiek zamknięty na siebie, zamknięty na swój egoizm może się otworzyć na Boga i Jego miłość. Jezus w dzisiejszej Ewangelii wychodzi na pustynię. Spędza tam 40 dni na poście i modlitwie. Ucieka od świata po to, by kontemplować Boga, by móc rozpocząć swoją publiczną działalność. Jednak i tam doświadcza pokus. I tam zły duch próbuje wprowadzić zamęt. Szatan działa w świecie. Dalej wodzi na pokuszenie słabą naturę ludzką. Nie ma jednak lepszej broni przed pokusami jak ta, którą posiadał Jezus na pustyni – modlitwa i post. We współczesnym świecie tyle jest hałasu, nagonki. Ilu jest młodych ludzi – i nie tylko młodych – którzy nie

Kalendarz liturgiczny:

21 II św. Piotra Damiana

22 II Katedry św. Piotra, Apostoła

23 II św. Polikarpa

Cytat tygodnia:

„Pokój ciała jest stanem uporządkowania sposobu życia i wyciszenia zmysłów. Pokój duszy zaś – to opanowanie myśli i wewnętrzna niewzruszoność.”

Św. Jan Klimak

zasną jak nie włączają telewizora, czy nie posłuchają muzyki. Nie potrafimy wyłączyć się na ten świat, tak często też nie potrafimy wsłuchać się w głos swego sumienia, nie potrafimy dosłyszeć Boga. Potrzeba nam pustyni, która sprawi, że będziemy potrafili słuchać przede wszystkim Pana; która sprawi, że będziemy zdolni do tego, by żyć w tym świecie według prawa miłości.

Święci znani... i nie znani

Św. Piotr Damian

Piotr urodził się w 1007 roku w Rawennie, w licznej i niezamożnej rodzinie. Matka, zniechęcona licznym potomstwem, porzuciła niemowlę. Ledwie żywe odnalazł je ktoś z sąsiadów i oddał matce. Po zbyt wczesnej śmierci rodziców Piotr znalazł drugą, lepszą matkę, w ukochanej siostrze, Rozelinie, oraz w starszym bracie, Damianie, od którego też przejął imię, Damian (Damiani). Początkowo brat obchodził się z Piotrem surowo. Święty musiał paść u niego świnie. Kiedy jednak poznał się na niezwykłych zdolnościach brata, za poradą siostry oddał go na studia do Rawenny, potem do Faenzy i Parmy. Po przyjęciu święceń kapłańskich został wykładowcą w jednej ze szkół parafialnych. Po pewnym czasie zrezygnował z czynnego życia. Udał się na pustkowie, a potem do klasztoru benedyktynów-eremitów. Został mnichem, a następnie w 1043 r. opatem eremu w Ponte Avellana. Odnowił życie zakonne. Stał się doradcą wielu klasztorów i kierownikiem duchowym wielu uczniów, którzy garnęli się do niego. Ponieważ opactwo, w którym przebywał, nie było zdolne ich wszystkich pomieścić, założył dwa inne i ułożył dla nich osobną regułę. Z biegiem lat powstały dalsze ośrodki pustelnicze: w Marchii, Umbrii, Romanii i w Abruzzach. Piotr Damiani był przyjacielem kolejnych cesarzy: Ottona III i Henryka IV, doradcą papieży: Klemensa II, Damazego II, Leona IX i Stefana II. Ten ostatni mianował go w 1057 r. biskupem Ostii i kardynałem. Piotr Damiani pracował nad wewnętrzną odnową Kościoła. Bolał bardzo nad Kościołem Chrystusowym, dręczonym wówczas chorobą symonii i inwestytury. Władcy i możni panowie świeccy pod pozorem zasług, jakie położyli dla kościołów lokalnych, żądali dla siebie w zamian przywilejów mianowania duchownych na stanowiska proboszczów, przełożonych klasztorów, rektorów świątyń, a nawet biskupów. Panowie ci ponadto jako fundatorzy i opiekunowie kościołów rezerwowali sobie także kontrolę nad majątkami, które do tych

kościółów przydzielili, i mieszały się w wewnętrzne sprawy Kościoła. Św. Piotr Damiani szeregiem pism zwalczał te nadużycia. Wielokrotnie był legatem papieskim na synodach oraz wielokrotnie pełnił funkcję mediatora. Mikołaj II wysłał go do Mediolanu w charakterze swojego legata, by w diecezji tamtejszej zaprowadził konieczne reformy. Papież Aleksander II trzymał św. Piotra stale przy sobie jako doradcę. W roku 1062 zlecił mu misję we Francji, by załagodził spór między biskupem Macon, a słynnym opactwem benedyktyńskim w Cluny. Z tej okazji Święty załatwił także sporne sprawy wśród biskupów: Reims, Sens, Tours, Bourges i Bordeaux. Po drodze starzec odbył pielgrzymkę do grobów św. Majora i św. Odyłona w Sanvigny. W roku 1069 udał się św. Piotr Damiani do Frankfurtu nad Menem, gdzie zdołał przekonać cesarza Henryka IV, by nie opuszczał swojej prawowitej małżonki, Berty. W roku 1071 jako legat papieski współuczestniczył w konsekracji kościoła benedyktynów na Monte Cassino, w roku następnym przybył do Rawenny, by tamtejszego biskupa, Henryka, pojednać ze Stolicą Apostolską. W drodze powrotnej w nocy z 22 na 23 lutego 1072 r. zaskoczyła go śmierć w klasztorze benedyktynów w Faenzy.

HUMOR

W klasztorze o surowej regule nie wolno narzekać. Ojciec Pafnucy zauważa nieoczekiwany dodatek na swym talerzu i zwraca się do podającego wazę:

- Mój sąsiad nie ma jeszcze muchy w zupie.

Ogłoszenia parafialne – I Niedziela Wielkiego Postu

1. Nabożeństwa wielkopostne: w piątek droga krzyżowa dla dzieci o 16³⁰, dla dorosłych o 17³⁰ i dla młodzieży o 19⁰⁰. Gorzkie żale w niedzielę o 17³⁰.
2. Za tydzień II Niedziela Wielkiego Postu – dzień modlitwy i solidarności z misjonarzami. Przed kościołem odbędzie się zbiórka do puszek na Fundusz „Ad Gentes” – dzieło pomocy dla misji świętych.
3. Bóg zapłać za ofiary składane tydzień temu na tacę inwestycyjną w kwocie 2239 zł.
4. W ubiegłym tygodniu odeszli do Pana:

+ Jerzy Bartnicki z ul. Grotgera